

Gheorghe Cozorici-Un actor cu o voce inconfundabilă

Gheorghe Cozorici s-a născut la data de 16 iulie 1933 în comuna Arbore, județul Suceava, într-o familie modestă. După absolvirea școlii și liceului pe plaiurile sucevene, s-a angajat muncitor la Uzinele Vulcan din Capitală și, având talent actoricesc, a fost cooptat în brigada artistică a întreprinderii. Aici, a fost remarcat de marele actor Ștefan Ciobotărașu, care l-a îndrumat să urmeze Facultatea de Teatru. În anul 1950, Gheorghe Cozorici intră la IATC și după absolvire evoluează timp de aproximativ doi ani la teatrul din Craiova. În anul 1957 se transferă la Teatrul Național din București, unde, în același an, a debutat cu mare succes în rolul principal din piesa Hamlet de William Shakespeare, teatru pe care nu l-a mai părăsit până la sfârșitul vieții.

Înzestrat cu un talent artistic desăvârșit și cu o voce gravă, puternică, ieșită din comun, pe scena Teatrului Național I. L. Caragiale din București, Gheorghe Cozorici a făcut de-a lungul timpului roluri memorabile în piese de mare valoare, românești și din repertoriul universal, precum: Titanic vals, Tudor din Vladimiri, Tinerețea lui Moromete, Avram Iancu, Apus de soare, Domnișoara Nastasia, Despot Vodă, Generoasa fundație, Bărbierul din Sevilla, Zbor deasupra unui cuib de cuci, Calligula, Vasa Jeleasnova, Nora, Romeo și Julieta, Regele Lear, Bechet sau Onoarea zeilor, Danton, Medeea, Livada cu vișini (ultima, în 1989).

Totodată, Gheorghe Cozorici a fost distribuit și în numeroase filme artistice românești de certă valoare, în care, la fel, a jucat personaje memorabile, făcând roluri epocale. Debutul cinematografic s-a produs în anul 1956, în filmul Meandre, după care au urmat filme apreciate de public și critica de specialitate, dintre care exemplificăm: Mândrie (1961), Partea ta de vină (1963), Pădurea spânzuraților (1965), Gioconda fără surâs (1968), Prea mic pentru un război atât de mare (1970), Mihai Viteazul (1971), Ciprian Porumbescu (1973), Frații Jderi (1974), Ștefan cel Mare - Vaslui 1475 (1975), Patima (1975), Instanța amână pronunțarea (1976), Războiul Independenței (Serial TV, 1977), Aurel Vlaicu (1978), Clipa (1979), Vânătoarea de vulpi (1980), Capcana mercenarilor (1981), Detașamentul „Concordia” (1981), Un echipaj pentru Singapore (1982), Dragostea și revoluția (1983), Un petec de cer (1984), Ziua Z (1985), Vară sentimentală (1986), Trenul de aur (1986),

Moartea unui artist (ultimul, în 1989).

De asemenea, datorită vocii sale inconfundabile, Gheorghe Cozorici a fost solicitat în repetate rânduri să recite și înregistreze poezii de Mihai Eminescu (Luceafărul, Scrisoarea a III-a etc.), versuri patriotice (inclusiv cu mesaj propagandistic specifice perioadei comuniste) precum și diverse roluri în diverse piese de teatru radiofonic. În viața personală, Gheorghe Cozorici a fost cunoscut ca un om modest, sincer, prietenos, muncitor și mereu dornic de mai bine, pasionat de profesie, pregătindu-și întotdeauna rolurile încredințate cu o conștiinciozitate exemplară. Colegii de breaslă și criticii de specialitate l-au comparat adesea cu marele actor britanic Richard Burton.

Gheorghe Cozorici-Un actor cu o voce inconfundabilă

Un amănunt picant și mai puțin cunoscut din viața personală a lui Gheorghe Cozorici este acela că, în tinerețe, a fost căsătorit cu artista balerină Elena Jean, care, după despărțirea de reputatul actor al Naționalului bucureștean s-a căsătorit cu nu mai puțin celebrul actor constănțean Jean Constantin. Cei doi mari actori, au fost întotdeauna prieteni, atât înainte cât și după înfiriparea relației dintre Elena Jean și Jean Constantin.

Pentru activitatea sa culturală, în slujba teatrului și cinematografului românesc, Gheorghe Cozorici a primit mai multe premii precum Ordinul Muncii și Meritul Cultural, dar cu siguranță cea mai mare apreciere a lui a venit din partea publicului spectator de toate vârstele. La data de 13 decembrie 1993, Gheorghe Cozorici a încetat din viață din cauza unei boli incurabile, fiind înmormântat la cimitirul Bellu din Capitală. În urma sa, rămân filmele, piesele de teatru și poeziile înregistrate cu vocea sa excepțională care se vizionează și ascultă și în prezent cu mare plăcere de către toate generațiile.

Horățiu Măndășescu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*